

THE PRINCE OF WALES'S

CORPORATE LEADERS GROUP ON CLIMATE CHANGE
UNIVERSITY OF CAMBRIDGE PROGRAMME FOR SUSTAINABILITY LEADERSHIP

Komunikat Kopenhaski w Kwestii Zmian Klimatycznych

Niniejszy Komunikat jest publikowany przez liderów biznesu z ponad 500 międzynarodowych firm. Wzywa on do opracowania ambitnego, pełnego determinacji i sprawiedliwego światowego układu w kwestii zmian klimatycznych, który byłby w stanie, wiarygodnie w stosunku do wielkości i pilności kwestii, odpowiedzieć na kryzys, któremu współcześnie świat stawia czoła.

Wcześniej w tym roku, przedstawiciele dwudziestu największych światowych gospodarek, zrzeszeni w G20, zebrali się i uzgodnili bezprecedensową, wspólną odpowiedź na światowy kryzys ekonomiczny. W trakcie szczytu w Londynie, liderzy G20 zobowiązali się uczynić „wszystko co jest konieczne” aby przywrócić zaufanie i wzrost światowemu systemowi gospodarczemu.

Obecnie światowi przywódcy powinni zademonstrować taki sam poziom współpracy i zdecydowania w odniesieniu do zagadnienia zmian klimatycznych. Rozwój gospodarczy nie będzie długotrwale utrzymany jeśli klimat nie zostanie ustabilizowany. Jest kwestią przełomową abyśmy wyszli z tej recesji w sposób tworzący podstawy do dalszego rozwoju opartego na niskiej emisji węgla i uniknięciu zamknięcia nas w wysoko emisyjnej przyszłości.

Obecnie międzynarodowe środowisko biznesu znajduje się w trudnych i pełnych wyzwań czasach, a słabe wyniki Konferencji ONZ dot. Zmian Klimatycznych, która odbędzie się w Kopenhadze, tylko pogorszą istniejącą sytuację, tworząc atmosferę niepewności i podważając zaufanie.

Z drugiej strony, o ile wystarczająco ambitny, skuteczny i globalnie sprawiedliwy układ mógłby zostać uzgodniony, stworzyłby on warunki do transformacyjnych zmian w naszej światowej gospodarce i przyniósł ekonomiczne sygnały, których potrzebują przedsiębiorstwa jeśli mają zainwestować miliardy dolarów w niskoemisyjne produkty, usługi, technologie i infrastrukturę.

Podstawowa forma takiego porozumienia powinna być tak jak przedstawiono poniżej:

- Takie porozumienie powinno ustanowić światowy pułap emisji i wytyczyć długookresową ścieżkę redukcji wszelkich gazów cieplarnianych i ich źródeł, na okres od roku 2013 do roku 2050 (wraz z okresami przejściowymi). Te cele powinny być kierowane przez naukę, aby zapewnić, światową koncentrację gazów cieplarnianych poniżej krytycznego poziomu. Formułując to stwierdzenie, rozumiemy, że istnieje wyłaniający się konsensus co do celu ograniczenie globalnego ocieplenia do maksymalnie 2°C powyżej poziomu sprzed okresu uprzemysłowienia i że będzie to wymagać osiągnięcia poziomu szczytowego i zapoczątkowania szybkiego spadku emisji w przeciągu następnego dziesięciolecia. Nawet taki scenariusz będzie wymagał redukcji emisji o 50-85% do roku 2050, zgodnie z Czwartym Reportem Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu, im później nastąpi faza emisji szczytowej, tym większe i kosztowniejsze będą wymagane redukcje. Nic nie zostanie uzyskane poprzez opóźnienia.
- Kraje rozwinięte muszą podjąć natychmiastowe i głębokie zobowiązania dot. redukcji emisji, które będą dużo wyższe niż średnia światowa, i których realizacja jest wsparta wiarygodnymi strategiami odwęglania ich gospodarek. Kraje rozwinięte muszą zademonstrować, że nisko węglowy wzrost jest zarówno osiągalny jak i pożądanym. Muszą one także wesprzeć instytucje i struktury, które zapewnią konieczne wsparcie finansowe i technologiczne dla krajów rozwijających się.
- Kraje rozwijające się będą potrzebowały odegrać swoją rolę poprzez przygotowanie własnych planów redukcji emisji w odniesieniu do ich wspólnej acz zróżnicowanej odpowiedzialności i możliwości. Bardziej zaawansowane kraje rozwijające się powinny kontynuować opracowywanie niskowęglowych planów rozwoju, tworzonych w celu przyjęcia odpowiednich, dotyczących całej gospodarki zobowiązań przed rokiem 2020. Działania na szczeblu sektorowym pomogą przyspieszyć rozmieszczenie na dużą skalę czystych technologii poprzez solidne rozwiązania finansowe, transfery technologiczne i rozbudowę możliwości. Najmniej rozwinięte gospodarki

potrzebują dodatkowego wsparcia obejmującego powiększone i dostosowane środki finansowe, oraz rozszerzoną współpracę, aby pomóc im dostosować się i dołączyć do nowej niskoemisyjnej gospodarki.

Główne elementy wspierające porozumieniu muszą zawierać:

- **Wiarygodne pomiary, system raportowania i weryfikacji emisji**, które są nieodzowne w celu mierzenia postępów w stosunku do celów wyznaczonych przez skuteczny traktat w kwestiach klimatycznych.
- **Środki konieczne do stworzenia solidnego, światowego rynku emisji gazów cieplarnianych** w celu zapewnienia jak najbardziej skutecznych, wydajnych i zrównoważonych redukcji emisji. Będzie on złożony z rosnącej serii narodowych i regionalnych połączonych wspólnie rynków „zatkaj i handluj”, gdzie „zatoryczki” są sprowadzane w dół w zgodzie z przyjętymi celami redukcji emisji.
- **Dodatkowe środki polityczne**, wynikające z tego, iż trwała cena węgla nie będzie wystarczająca aby zapewnić skalę i charakter wymaganych zmian w każdej z gospodarek. Środki będą potrzebne; w celu przyniesienia zdecydowanych, przełomowych zmian w wydajności energetycznej, promocji szybkiego rozwoju, przedstawienia i szerokiego rozmieszczenia niskowęglowych technologii, a także w celu pobudzenia nowych rynków do korzystania z niskowęglowych dóbr i usług. Te środki będą zawierać ambitne standardy wykonywania i wydajności, wyraźne zobowiązania dotyczące zamówień publicznych oraz system rozwoju zachęt. Kluczowe są także dobrze zdeterminowane ramy ochrony własności intelektualnej tak samo jak przejrzyste działania umożliwiające wykorzystanie omawianych rozwiązań.
- **Ramy dla krajów rozwijających się** w celu przyspieszenia rozmieszczenia na dużą skalę czystych technologii poprzez solidne rozwiązania finansowe, prowadzące do przyjęcia zobowiązań dotyczących redukcji emisji. Mechanizm Czystego Rozwoju MCR (*ang. The Clean Development Mechanism (CDM)*), musi zostać zrewidowany aby zagwarantować, że ułatwia on pomoc finansową i transfer technologiczny do krajów rozwijających się na wymaganym poziomie. Aby tak się stało będzie potrzebna zmiana MCR z mechanizmu opartego na projektach (wspierającego projekty jednorazowe lub ad hoc) w całościowy mechanizm, który pomaga zapewnić dodatkowe obniżki emisji i niskowęglowy wzrost w przejrzysty, solidny i wiarygodny sposób, w zgodzie uzgodnionymi na poziomie międzynarodowym kryteriami zrównoważonego rozwoju.
- **Ramy przystosowania i mechanizm finansowania** w celu wsparcia krajów najbiedniejszych i osób szczególnie narażonych na skutki zmian klimatycznych, będących jednocześnie najmniej odpowiedzialnymi za omawiany problem. Przystosowania finansowe powinny być dodatkowe, przewidywalne, stałe i adekwatne. Rządy, same powinny ocenić ich narażenie na ryzyko wynikające ze zmian klimatycznych i poczynić własne analizy.
- **Mechanizm Ograniczania Emisji Wynikającej z Wylesiania i Degradacji Lasów w Krajach Rozwijających się (ang. Emissions from Deforestation and Forest Degradation in Developing Countries (REDD))**, który powinien zapewnić solidny, przewidywalny, wymierny oraz długotrwały przepływ finansowy do krajów rozwijających się, które osiągną dostrzegalne i możliwe do weryfikacji poziomy redukcji emisji spowodowanej wylesianiem i niszczeniem lasów. Natychmiastowy, przejściowy pakiet awaryjny jest także potrzebny w celu dostarczenia koniecznego finansowania dla społeczności żyjącej w otoczeniu lasów tropikalnych, aby pomóc im, w krótkotrwałej perspektywie, zatrzymać wylesianie i nakierować na alternatywne ścieżki rozwoju gospodarczego zanim całkowita implementacja mechanizmu REDD będzie miała miejsce.
- **Wszechstronne światowe podejście** do emisji spowodowanej międzynarodowym lotnictwem i transportem morskim, a także przejrzysta strategia urynkowania przechwytywania i magazynowania węgla, prowadząca do jego szerokiego rozlokowania.

Moc porozumienia będzie oceniona na podstawie jego możliwości wprowadzenia konkretnych działań, zarówno w jak i poza procesem ONZ, na poziomie narodowym jak i międzynarodowym, ale zawsze w zgodzie z zasadami uzgodnionymi w Kopenhadze.

Silne, skuteczne i sprawiedliwe międzynarodowe ramy dt. zmian klimatu będą stymulować interwencje w polityce wewnętrznej, dwustronne i regionalne układy, które są potrzebne trybie pilnym w celu przyniesienia średnio i długookresowych celów redukcji i przyspieszenia budowy niskowęglowej gospodarki. Odblokuje to potencjał biznesu w czynieniu tego co wychodzi mu najlepiej czyli lukratywnym inwestowaniu,

innowacyjności oraz udostępnianiu niskowęglowych produktów i usług dla miliardów konsumentów na całym świecie. Im bardziej ambitne będą te struktury tym więcej przyniesie działalność biznesu.

Problem zmian klimatu jest możliwy do rozwiązania - wiele z potrzebnych do tego technologii jest już dostępnych, a inne mogą zostać rozwinięte o ile będzie istniał odpowiedni system zachęt. Potrzebne działania są stosunkowo jasne, a koszty zmian są możliwe do poniesienia nawet w obecnym klimacie ekonomicznym. Jedyną rzeczą, której nie posiadamy to czas. Opóźnienie nie jest możliwe.

AN INITIATIVE DEVELOPED BY:

